

тие не сж прозорчета, а сж такива сжщи тѣла, каквато е и земята. И така, какво е това небе? Изъщо и изъ какво е направенъ тоя небесни таванъ? Това питане азъ си изтолкувахъ така: ако нашата земя са дрѣжи на нищо, т. е. само отъ силата на слънцето, то защо да са не дрѣжатъ отъ него още и месѣчината и звѣздите? Защо тие да са не дрѣжатъ на въздухътъ, а на нѣкакво си стѣкло! Това ще бѣде по-истинито и по-божеско, защото стѣклото е измислѣнно и направено отъ люде; а тие исти люде сж измислили и това, че земята сѣди на слонъ и на костенурка! Най-истиното е, както са види, това, че земята и сичките други небсни свѣтила висатъ сами на въздухътъ, че тие на нищо не стоятъ, и синиѣто небе, по което тие плуватъ, не е нищо друго, а само въздухъ, или праздностъ безкрайна. На такава небе не е за чудо, че свѣтилата небесни преплуватъ отъ мѣсто на мѣсто: има дѣ да са поразходатъ.... На ти тебѣ небе, като небе! Сжщо божо небе, безкрайно небе, а не такова, каквото е измислилъ човѣческиятъ мозжкъ; това небе не е нито кафеъ за земята, нито пакъ мехуръ, както са мене чипеше едно време. А ако е така, то може да са каже, че и сжщата наша земя не е нищо повече, а само едно небесно тѣло, защото и тя виса на въздухътъ. Ако нѣкой отъ слънцето или отъ месѣчината да погледаше на земята, то тя и нему щеше да са покаже, че е на небето, защото щеше да бѣде отъ него и джлече и високо.

И така, азъ сѣдехъ и разсѣждавахъ самъ съ